

ΕΙΚΟΝΕΣ

Η πρώτη δι' ἡλεκτρισμοῦ
Θανατικῆ ἐκτέλεσις

ἀκραιότητα καὶ τὸ σφοδρὸς. Τῆς ἔδωκε τὸ χάρισμα νὰ ἐξυπνῇ πλέουσα εἰς ἀρώματα καὶ νὰ κινῶται πλέουσα εἰς ἀρμονίας καὶ μελωδίας κύματα. Ἀλλ' ὑπὲρ πάν ἄλλο, δῶρον ἀσύγκριτον, ἀνυπερβλήτον προσόν, τῆς ἔδωκε φαίνεται καὶ τὸ χάρισμα τοῦ νὰ παράγῃ ποιητάς. Ἄν μ' ἐρωτοῦσε κανεὶς ἂν ἡ νέα Ἑλλάς ἐξῆσε πνευματικῶς ἕως τότε, θὰ ἐδίσταζα νὰ τοῦ ἀποκριθῶ. Ἀλλ' ἐν μέρος αὐτῆς, ἡ Ἑπτάνησος, ἐξῆσε βεβαίως. Οἱ λόγοι τοῦ φαινομένου εἶνε πάμπολλοι, δὲν θὰ εἶνε δὲ προδήλως ἀσχετος πρὸς αὐτοὺς ἡ φύσις καὶ τὸ κλίμα—διὰ νὰ εἰςχαρισθῇ ὀλίγον καὶ ὁ κύριος Ταῖν. Εἰς ὅμως ἐξ αὐτῶν εἶνε ἀναμφιδόλως, ὅτι τὰ ἐπτά αὐτὰ νησιά προσηύθησαν εἰς πολιτισμόν, αὐθιπαρξίαν, κοινωνικὴν ζωὴν, πολιτικὴν μόρφωσιν τοῦ ὑπολοίπου ἑλληνισμοῦ. Ἡ Τέχνη εἶνε κόρη τῆς Ζωῆς. Εἶνε ἀληθές, ὅτι διὰ τὴν κόρην αὐτὴν ἡ μήτηρ τῆς δὲν εἶνε συνήθως παρὰ δούλη. Ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴ εἶνε ἡ μήτηρ. Εὐνόητον ἐπομένως ἂν, ἐνῶ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀξέστου ἀρματολακτικῆς Ἑλλάδος ἐφύη τῶν κλέφτικων δημοτικῶν τραγουδιῶν τὸ ἀγριοπέταλον ἄνθος, ἡ Ἑπτάνησος εὐρέθη μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐλευθέρου κράτους ἡ μᾶλλον πρόσφορος κ' ἔτοιμος ν' ἀνακρούσῃ τοὺς πρώτους τεχνικοὺς φθόγγους τῆς νεοελληνικῆς λύρας. Ἀπαράλλακτα ὡς ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν αὐτὴν τόσον ὡραίαν, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι καὶ ἡ Τύχη ἐπροφύλαξεν αὐτὴν ἐπίτηδες ἀφ' ὅλων τῶν συμφορῶν, εἰς ἃς ἐνέπεσεν ἡ ὑπόλοιπος Ἑλλάς. Τοῦ Τοῦρκου τὴν φρικαλέαν κυριαρχίαν δὲν ὑπέστη ἡ ὡραία θυγάτηρ τοῦ Ἰονίου. Οἱ δεσπότες αὐτῆς ὑπῆρξαν πάντοτε, δεσπότες μὲν, ἀλλὰ πολιτισμένοι, ὅπερ πολὺ διάφορον. Εἰς σκοτὸς ἀπαιδευσίας καὶ παντελοῦς τυφλώσεως καὶ διακοπῆς πάσης ὑπάρξεως οὐδέποτε ἐρρίθη. Ἡ γειτνιάσις δὲ καὶ ἡ στενὴ σχέση πρὸς τὴν Ἰταλίαν παρέσχεν εἰς αὐτὴν τὸν τρόπον νὰ μὴ παύσῃ ποτὲ εὐρισκομένη ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ οἰκογενεῖᾳ, συμμετέχουσα τῆς ζωῆς αὐτῆς. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἀπλοποιεῖται νομίζω κάπως ἡ πολλῶν ἀκόμη βεβαίως δεομένη ἀναπτύξεως ἐξήγησις τοῦ περιέργου γεγονότος, πῶς, καθ' ὃν καιρὸν τὰ τέκνα τῆς κυρίως Ἑλλάδος, ζητήσαντα μετὰ τὴν ἐλευθερίαν νὰ καλλιεργήσωσι τὰς Τέχνας, δὲν κατάρθωσαν νὰ παράσχωσι κατὰ τὸ πλεῖστον μέχρι τοῦδε ἡ φυσικῆς ἀλλ' ἀμαθοῦς καὶ νηπιώδους ἐμπνεύσεως ἀκαλίσθητους καὶ τερατώδεις κραυγὰς ἡ δουλικῆς μιμήσεως ἀλλοτριῶν προτύπων πιθηκόμορφα ἐξαμβλώματα, τὰ τέκνα τῆς Ἑπτανήσου ἠδυνήθησαν νὰ δημιουργήσωσι ταυτοχρόνως τὰ πρῶτα εὐπρόσωπα κάπως ὑποδείγματα νεοελληνικῆς ποιήσεως. (Ἐπεται τὸ τέλος.)

Μιχαὴλ Μητσάκης

Δὲν θὰ ἦμεθα μεγάλοι ἄνευ τῶν μικρῶν, χάριν τῶν ὁποίων καὶ ὀφείλομεν νὰ ἦμεθα μεγάλοι.

Οἱ μὲν ἀγαθοὶ βασιλεῖς εἶνε δοῦλοι, οἱ δὲ ὑπῆκοοι τῶν εἶνε ἐλεύθεροι.

Ἀμαζόνειος ποταμὸς.

Ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ βλέπομεν μίαν τῶν μεγάλων, ἀληθῶς, σκηνῶν τῆς φύσεως.

Ἀλλὰ πόθεν ὠνομάσθη Ἀμαζόνειος; τί κοινόν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀμαζόνων; Οὐδέν. Τῷ 1539 Ἰσπανὸς τυχοδιώκτης, Φραγκίσκος Ὁρελλάνας, ἀκοῶν ὅτι αἱ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ βριθοῦσι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐπλευσεν ἐκεῖ. Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς ἐπολέμουν ἔχοντες σιμ-δονθοὺς καὶ τὰς γυναῖκάς τῶν, διέδωκεν ὅτι αἱ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ κατοικοῦνται ὑπὸ γυναικῶν, αἰτινες, ὡς αἱ ἀρχαῖαι Ἀμαζόνες, εἶνε πολεμικαὶ καὶ διοικοῦνται μόναι τῶν. Ὡς ἐκ τούτου δὲ ὠνόμασε καὶ τὸν ποταμὸν Ἀμαζόνειον.

Ὁ ποταμὸς οὗτος τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς ἔχει τὰς πηγὰς του ἐπὶ τῶν Ἀνδεων, ὀλίγον τι πικρὰν τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὤκεανοῦ, καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Τὸ πλάτος αὐτοῦ ποικίλλει ἀπὸ 4 μέχρι 8 χιλιομέτρων. Κατὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Ὤκεανὸν ἔχει πλάτος 288 χιλιομέτρων. Εἰς πολλὰ μέρη δὲν δύναται τις νὰ διακρίνῃ τὴν ἀπέναντι ὄχθην, καὶ τότε πλέον δὲν φαίνεται ὅτι εἶνε ποταμὸς, ἀλλὰ θάλασσα ἐκτεταμένη. Καὶ τὸ βάθος του εἶνε ἀνάλογον ἀπὸ 50—160 μέτρων. Ἐντὸς αὐτοῦ ζῶσι δελεῖνες, ὅπως εἰς τὴν θάλασσαν, παντοειδεῖς ἰχθύς, χελῶναι, κροκόδειλοι τερατώδεις. Αἱ ὄχθαι του εἶνε δάση πυκνὰ καὶ σκοτεινὰ, εἰκοσιτρία εἰδὴ φοινίκων φύονται ἐκεῖ, κακαόδενδρα, καφές, βάμβαξ, ἀρό-δενδρα, κέδροι, σαλσαπαρίλλια, παντοῖα δένδρα καὶ φυτὰ ὀφελιμώτατα εἰς τὴν ἰατρικὴν, εἰς ναυπηγισμὸν πλοίων, κατασκευὴν ἐπιπλῶν πολυτίμων καὶ πάσης ἄλλης βιομηχανίας.

Ὁ βρασιλιανὸς οὗτος γίγας τῶν ποταμῶν ἔχει καὶ τὴν πορροράν του, φαινόμενον μεγαλοπρεπέστατον καὶ φοβερώτατον. Δις τῆς ἡμέρας χύνει τὰ ὕδατά του εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ὤκεανοῦ, καὶ τότε ὅρος ὕδατινον ὑψοῦται μέχρι 60 μέτρων. Τὸ ὅρος τοῦτο συναντᾶται ἐνίοτε μετὰ τῆς παληροῖας τοῦ Ὤκεανοῦ. Ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν δύο ὑδάτων τρέμουν αἱ πέριξ νῆσοι, ὁ πάταγος ἀκούεται εἰς ἀπόστασιν 8 χιλιομέτρων, καὶ τὰ ὕδατα σαρώνουσι πᾶν τὸ προστυχόν, παρασύρουσι μεγάλους ὄγκους γῆς καὶ πελώρια δένδρα. Ὁ ποταμὸς καὶ ὁ Ὤκεανὸς συμπλέκονται ὡς δύο ἀντίπαλοι στρατοί.

Τὸ φυσικὸν καὶ ... κρυώνει

Τὸ κύπελλον πληρὲς καφῆ μετὰ γάλακτος ἀχνίζει, ἡ δὲ χαριέσσα κοραΐς δὲν ἔχει καιρὸν νὰ χρονοτριβῇ, διότι τὴν προσκαλοῦσι πρῶτον μὲν τὰ βιβλία τῆς καὶ δεύτερον τὰ παιγνιδία τῆς. Ποῦ νὰ κάθεται νὰ περιμένῃ ἕως ὅτου κρυώσῃ μόνον του; ἀλλὰ καὶ πάλιν πῶς νὰ τὸ πῖν, ἀφ' οὗ καίει; «Τὸ καλὸ τὸ παλιν-κάρι ἔξερει καὶ ἄλλο μονοπάτι» λέγει ἡ παροιμία. Οὐδὲν ἀπλούστερον τοῦ ὅτι ἐπραξεν ἡ μικρὰ ἡμῶν φίλη. Ἐχυσεν εἰς τὸ πινάκιον μέρος τοῦ καφῆ τῆς καὶ τὸ φυσῆ, ἴδετε τὴν, μετὰ πολλῆς δοδαρότη-

τος καὶ ἐμβριθείας. Οὕτω δὲ θὰ κερδίῃ τὸ ἥμισυ τῆς ὥρας πρὸς διπλοῦν ὄφελος καὶ τῆς μελέτης καὶ τοῦ παιγνιδίου της.

Τὸ φρούριον Χαλκίδος καὶ ἡ γέφυρα τοῦ Εὐρίπου

Ἡ ἐν τῷ φύλλῳ εἰκὼν παριστᾷ α'. τὸ ἥδη κατεδαφιζόμενον φρούριον τῆς Χαλκίδος, ἐν τῶν γραφικωτάτων φρουρίων, δι' ὧν οἱ παλαιοὶ κατακτινται τῆς Ἑλλάδος ὠχύρουν τὰς ὑπ' αὐτῶν καταλαμβανόμενας πόλεις· ἡ κατεδάφισις τοῦ ἐτοιμορρόπου τούτου φρουρίου θὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῆς πόλεως Χαλκίδος· β' τὴν διαλυθεῖσαν γέφυραν τοῦ Εὐρίπου, (ἥτις ἦτο τὸ πρῶτον ἔργον ἐκ τῶν πολλῶν τοῦ αἰμνήστου διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων Δ. Σκαλιστήρη (1854)), ὑπὸ τῆς Société Internationale ἀντιπροσωπευομένης ἐν Ἑλλάδι παρὰ τοῦ κ. Α. Ρώσσελ καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Ι. Ρώσσετου.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐν τινι βραχίονι τοῦ Δουνάδεως παρὰ τὴν Βιέννην ἐγένοντο πειράματα νέας τινος τορπίλλης ἐφευρεθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Βονακόρσν. Ἡ αὐτοκίνητος αὕτη τορπίλλη κεκτινμένη ταχύτητα ἀνωτέραν πάσης ἄλλης γνωστῆς μέχρι τοῦδε, εἶνε κατεσκευασμένη τοιοῦτοτρόπως, ὥστε βυθίζεται ὑπὸ τὰ δίκτυα τὰ σχηματίζοντα τὴν ἀμυντικὴν ζώνην τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ καθιστᾷ καθόλου μάταιον τὸ ἀμυντικὸν τοῦτο μέσον.

Ἡ εἰς τὸν βόρειον πόλον μελετωμένη νέα ἐκδρομὴ γενήσεται κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ὁ ἡγέτης αὐτῆς πλοίαρχος Σβερδρόυκ εὐρίσκεται εἰς τὰς πολικάς θαλάσσας ἀσκούμενος εἰς τὴν τέχνην τοῦ ναυσιπλοεῖν ἐν θαλάσῃ κατεχομένη ὑπὸ ὀγκῶν πάγου. Τὸ πλῆρωμα ἔσται καθόλου νορβηγικόν. Θὰ γείνωσιν ὅμως δεκτοὶ καὶ ξένοι ὡς μέλη τοῦ ἐπιστημονικοῦ επιτελείου.

Πρὸ τινος χρόνου ὁ κ. Σαρδονὲ παρουσίασε μέθοδον τινα κατασκευῆς τεχνιτῆς μετάξης. Ἡ μέταξα αὕτη, καθ' ἃ βεβαίως ὁ κύριος οὗτος, κέκταιται ἴσυν ἀντοχὴν καὶ λαμπρότητα πρὸς τὴν φυσικὴν, βάφεται δὲ καθ' ὅλα τὰ χρώματα ὁπως καὶ ἡ φυσικὴ.

Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς ἐν τῇ ἐπαύλει αὐτοῦ ἐν Μαργύλε Ροὰ ἐργάζεται συνθέτων νέαν κωμωδίαν, τῆς ὁποίας ὁ τίτλος ἔσται «Ἡ ὁδὸς τῶν Θεῶν». Ἐννοεῖται, ἐν τῇ κωμωδίᾳ ταύτῃ θὰ ὑπάρχῃ καὶ Σφίγξ, γυνὴ τολμηρὰ καὶ ὑπερβολικὴ. Ἡ κωμωδία αὕτη θὰ παιχθῇ ἐν τῷ Γαλλικῷ Θεάτρῳ κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον μετὰ τὸ νέον ἔργον τοῦ Σαρδοῦ.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου θὰ ἐκδοθῇ ὁ τρίτος τόμος τῆς «Ἱστορίας τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ» ὑπὸ Ρενάν.

Ὁ καθηγητὴς Οὐγ παρουσίασεν ἐν τινι ἐπιστημονικῷ ὁματιῳ τοῦ Λονδί-

νου νέον τι ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ μεταχειριζόμενος τὸ τηλεφῶνον, νὰ βλέπῃ πρὸς τούτους τὸ πρόσωπον, μεθ' οὗ ὁμιλεῖ.

Προσεχῶς δημοσιευθήσεται ἐν Λονδίῳ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Γουόλτερ Σκῶτ, ἀντιγραφὴν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐν Ἀβδοτοφόρδ τῇ ρωμαντικῇ ἐπαύλει τοῦ ἐξόχου ποιητοῦ καὶ μυθιστοριογράφου. Ἡ δημοσίευσις αὕτη θέλει διαλευκάνει πολλὰ μέρη τοῦ βίου τοῦ Σκῶτ, θὰ περιέχῃ δὲ καὶ ἐπιστολὰς τοῦ Καρλάιλ καὶ τοῦ Λόκαρτ.

Ἐκ τῶν ἐρευνῶν, τὰς ὁποίας τὸ ἐπὶ τῶν Τηλεγράφων Ὑπουργεῖον τοῦ Βερολίνου ἐποιήσατο, ἐξάγεται ὅτι αἱ καταστροφαὶ αἱ προερχόμεναι ἐκ τοῦ κερανοῦ εἶναι ὀλιγώτεραι ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς διὰ τὰ τηλεφῶνα μεταχειρίζονται ἐναερίους ἀγωγούς.

Ὁ ἐν Πετροπόλει ἐπίσημος φιλόλογος κ. Κουδριασέφ μετέφρασεν εἰς τὴν ρωσσικὴν τὸ πρῶτον ἥδη τὸ ἐθνικὸν ἱππικὸν ποίημα τῆς Γερμανίας, τοὺς Νιδελοῦγκεν, τὸ ὁποῖον περιέχει 38 ᾄσματα καὶ διηγεῖται τὴν ἱστορίαν τοῦ Σιγφρίδου, τὴν ἐκδίκησιν τῆς Κριμίλης κλπ. Τὸ μυθικὸν τοῦτο ποίημα συνελέχθη καὶ ἐσυντοματοποιήθη κατὰ τὸ 1120 ἢ 1140 ὑπὸ τινι Κυρεμβόργερ.

Ἐν Δάρμστατ ἡγήθη ἐσχάτως μνημεῖον εἰς τὸν μουσικὸν Ἀβδελ Φόγκλερ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε διδάσκαλος τοῦ Βέρμπερ καὶ Μεγερμπερ.

Ὁ Αἰμίλιος Καστελάρ ἀναλαβὼν νὰ γράψῃ τὸν «Βίον τοῦ Ἰνδοῦ», πρὶν ἢ ἀρξῇ τὸ ἔργον πρόκειται νὰ μεταβῇ μετ' ὀλίγον εἰς Παλαιστίνην διὰ νὰ μελετήσῃ, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ρενάν, τοὺς τόπους ἐνθα ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς. Τὸ ἔργον τοῦ ἐξόχου ἴσπανοῦ ἔσται μᾶλλον περιγραφικὸν ἢ φιλοσοφικόν. Λέγεται πρὸς τούτους ὅτι ὁ Καστελάρ ἀνέλαβε νὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰσπανίας.

Ἐξεδόθη εἰς τόμος ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Οὐγκώ. Ἐπιγράφεται «Ἐν ταξειδίῳ, Ἀλπεῖς καὶ Πυρηνναί». Ἀγγέλλεται πρὸς τούτους ἡ ἐκδοσις δύο τόμων· ὁ πρῶτος ἐπιγράφεται «Θεά», ὁ δεῦτερος θὰ ἔχῃ ἐπιγραφὴν «Ὤκεανός».

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ὁ κομψὸς νέος Κουφίδης εἶνε μεμνηστυμένος.

Τὰ πενθηρικά του τὸν προσεκάλεσαν πρῶτην φορὰν εἰς γεῦμα.

Εὐθύς ὡς ἐκάθισε λαμβάνει τὸ χειρόμακτρον καὶ ἀπογγίζει τὸ πινάκιόν του καὶ τὸ ποτήριον καὶ τὸ μαχαίριον καὶ τὸ περόνιον καὶ τὸ κοχλιάριον μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας.

Ἡ μνηστὴν του καὶ οἱ λοιποὶ οἰκεῖοι παρατηροῦν αὐτὸν κατὰπληκτοι. Ἐκεῖνος δὲ ἐν ὅλῃ τῇ ἀφελείᾳ του λέγει:

Ξέρετε δὲν εἶνε κακὸ πρᾶγμα νὰ λαμβάνῃ τις προφυλάξεις ὅταν πρῶτην πρῶτην φορὰν τρώγῃ εἰς ξένον σπίτι.

✱

Ἐπιθυμῶ, κύριε, νὰ μου ὁρίσετε πότε τέλος πάντων θὰ με πληρώσετε, διότι δὲν εἰμπαρῶ νὰ ἐρχωμαι καθ' ἡμέραν.

— Καὶ ποίαν ἡμέραν εὐκαιρεῖτε, σὰς παρακαλῶ;

— Τὸ Σάββατον.

— Ἀ! πολὺ καλὰ! νὰ ἐρχεσθε τὸ λοιπὸν κάθε Σάββατον.

— !!!...

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

21

Ἀγευστος εἰμί, πλὴν ἀπασιν ἡδύς·
ὅς ὅμως ἀγαν μ' ἀγαπᾷ
καὶ κ' ἀλαθόν τε καὶ ᾧ ἃ
δύλλουσιν ἀεὶ καὶ οἶχετ' ἐνδεής.

22.

Τί ἐστὶν ἐκεῖνο·
Ὁ νῦν ἀχθεθ' ὁ νῦν χαίρει,
ὁ τὸ πᾶν ἀγει καὶ φέρει;

Ἐστάλησαν παρὰ τοῦ κ. Μιχαήλ Λαλίου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α. Δ. Α. Γαλάζιον. Ἀπεστάλην ὁ 2 καὶ 3 ἀριθμός, διὰ τὰ λοιπὰ θὰ φροντίσωμεν. — Π. Α. Πάτρας. Ἀναγνώσατε τὴν ἀ σελίδα τοῦ 5 τεύχους καὶ θὰ λάβετε γνῶσιν τῆς γενικῆς τοῦ φύλλου ἀνακαινίσεως, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐπῆλθεν ἡ μικρὰ βραδύτης περὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου. — Ι. Κ. Ζ. Φιλιππούπολιν. Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις πληρωμῆς θὰ σταλῶσι βραδύτερον, ὁ ἃ ἀριθμός ἀπεστάλην εἰς Ἀδελφούς Σ.— Δ. Α. Σ. Μιτυλήνην. Εἶνε εὐκολός ἡ διάκρισις μεταξὺ κοινῆς καὶ πολυτελοῦς ἐκδόσεως ἐκ τοῦ χάρτου, ὅστις εἶνε λευκός καὶ λεῖος τῆς πολυτελοῦς· τὰ φύλλα νέου συνδρομητοῦ Κ. Α. ἐστάλησαν.— Ι. Δ. Κ. Ἀχιλλῆ. Τὸ φύλλον θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὴν νέαν διεύθυνσιν σας. Σὰς εὐχαριστοῦμεν δὲ διὰ τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς σας πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. Τὰς συνδρομὰς πέμψατε ἀπ' εὐθείας.— Χρ. Π. Πρέβεζαν. Δημοσιευθήσεται προσεχῶς. Τὰ φύλλα ἀπεστάλησαν, ἀναμνησμεν τοὺς νέους συνδρομητάς. — Δεσποινίδα Κ. Σ. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· σὰς εὐχαριστοῦμεν δὲ διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» ἐνεργείας σας.— Δ. Ι. Κ)πολιν. Λάβετε ὑπ' ὄψιν τὴν σημεῖωσίν μας καὶ ἐνεργήσατε δραστηρίως.— Μ. Α. Ἐνταῦθα. Εὐχαρίστωε θὰ δημοσιεύωμεν τὰ ἀποστελλόμενα παρ' ὑμῶν.— Μ. Β. Γαλάζιον. Ἡ συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἡ σχετικὴ ἀπόδειξις θὰ σταλῇ προσεχῶς.

Εἰς τὰ δύο ἐν τῷ π. φύλλῳ ποιηματακια τοῦ κ. Μαργκοῤ, παρεξέφθησαν παροράματα τινα οὐσιώδη, τὰ ὁποῖα διορθοῦμεν. Οὕτως ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀδικη Ζήλεια» ὁ β'. στ. ἀναγνώστεος «Νὰ μοῦ σδύσῃ ἀπὸ τὸ νοῦ», ὁ δὲ γ'. «Ὁμορφιῇ δὲ βρισκετ' ἄλλη». Ἐπίσης τοῦ 3ου τετραστιχοῦ ὁ δ'. στ. ἀναγν. «Κ' ἐνα μάγεμμα κρυφὸ» καὶ τοῦ τελευτ. ὁ δ'. «Ποῦ μοῦ δείχνει ὁ λογιζμός». Ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «Χελιδόνια» ὁ γ'. στ. τοῦ 4. τετραστ. «Χριστέ μου, ἂν ἦταν βολετό», καὶ τοῦ τελευτ. ὁ γ'. μὲν πάλιν «Πέρα σὲ τούτη τὴν ἔρμια» καὶ ὁ ε'. «Τῆς λαγκαδιᾶς τὸν ἦχο».